

GORIŠKI SLOVENEK

Naročnine :

Italijanska kraljevina:

Celo leto	Lir 10.—
Pol leta	5.—
Tri mesece	2.50
En mesec	1.—

Oglasi :

Oglasi na tretji strani	Lir 1.— za vrsto
Oglasi na četrti strani	„ 0.75 za vrsto
Mali oglasi	„ 0.05 za besedo
Znižane cene za letne naročnike.	
Posamezna št. 10 cent.	

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo in Upravništvo : Via Carducci št. 10, II. nad.

Demokratizem, socijalizem in anarhizem.

Družabno življenje sedanje človeške generacije se razvija danes v znamenju demokratizma, socijalizma in anarhizma. To znači že itak velik preobrat v socialnem življenju, ako pomislimo, da so nas še pred kratkem obvladovali absolutično navdahnjeni ljudje. Stari čas jezidal na vero in strah povprečnega človeka, novi čas zida na prepričanje in vest posameznika. Radi tega so bila tudi dejanja naših prednikov povsem različna po svojem namenu, kakor se razlikujejo naši današnji nazori od vseh prejšnjih.

Samozavest posameznika, ki je prešla v samozavest naroda, je postala sila, ki si ne pusti več narekovati nasilnih zakonov. marveč se vlada sama. To je v bistvu demokratizem in demokratičen je vsak človek, ki ne pripoznava druge avtoritete, kakor ono, o koji je prepričan, da je dejanski za njega potrebna, demokratična je vsaka država, v koji zastopa vlada ljudsko voljo. Radi tega ne pozna demokratična država plemstva, dvorne kamarilje, visokih vojaških dostojanstvenikov in drugih takih srednjoveških elementov, marveč povsod predladije načelo: „Toliko si vreden, kolikor si poraben, toliko si spoštovan, kolikor premoreš“. Sicer pa nobene razlike v javnem življenju. Najnižji delavec in največji kapitalist sta si v pravicah enaka, vsak ima le jeden glas pri volitvah in tako je tudi umevno, da se pogajata med seboj za mezde na stališču enakopravnosti. Sila je kapitalizem, a v demokratičnih državah je sila tudi socijalizem.

Dobro si moremo namreč predočiti razliko družabnega življenja v demokratični in absolutistično-monarhični državi. V le-tej poslednji je gonilna sila birokratizem, militarizem in plemstvo, v obče torej avtoritativni elementi, v državi, pa v koji je človek prisiljen računati le na svoje koristi, torej gledati na to, da pride na dobro materialno stališče, se suče vse družabno življenje edino okolo gmotnih ciljev in dosledno se dobiva v demokratičnih državah le dva ekstrema, skrajni kapitalizem in proletarijat.

Oba sta sicer demokratična pojava prve vrste, a v svojih načelih sta si

skrajno nasprotna, ker gredo njihovi interesi navadno popolnoma naražen.

Vendar pa bi se jako motili, ako bi mislili, da je danes kapitalizem edina moč na svetu. V demokratičnih državah so že danes vspela druga prepričanja, namreč, da je tudi socijalizem nepodcenevalna moč in sicer prvič, ker ne more vspevati kapital brez prispevanja proletarskih moči in drugič, ker je končno kapital odvisen od varnosti oziroma občega priznanja, da je pravična stvar. Kapitalizem ima namreč slabost, da postaja množica oseb, ki ga predstavlja, vedno manjša, število proletarcev pa postaja od dneva do dneva večje in ogroža vsled tega kapitaliste. Dandanes je vprašanja časa, kedo teh dveh činiteljev pride na vrh in ali je mogoče, da bi obstajala človeška družba brez kapitala.

Socijalno življenje stoji vsled tega danes v znamenju reakcije proti kapitalizmu, ki se je v vojni preveč razkoračil. Naše slovensko ljudstvo ne bode moglo odrekati svojih simpatij bojni napovedi tej socijalni bolezni, ki so zove danes gospodstvo denarja, četudi nima rudečih čutstev, ker je pač strogo narodno vzgojeno. Ničnam ni ljubši, kakor tako pojmovanje, ki jamci dovolj za naroden obstanek.

Radi tega pa ne umejemo strasti, skoj so padli nekateri iz enega ekstrema v drugi, včeraj narodnjaki in danes boljševiki, komunisti. Seveda se ne more vzeti ta prevrat za res, a vendar znači dvoje stvari: prvo, da naše ljudstvo ne umeje boljševizma, ker mu pripisuje narodne lastnosti, kojih boljševizem ne pozna, in drugič, da si išče iz težke zgodovinske krize nasilnega izhoda, ki ga vidi baš v boljševizmu, na kojem mu je simpatična le nasilna stran. A kdor bi se upal dotakniti zasebne lasti, cerkve ali šole, bi kmalu moral uvideti, da naši Slovenci umejejo boljševizem le iz oportunistične strani. Sicer pa ne dvomimo o socijaliziranju Slovencev v bodočnosti, ker vemo, da je to edina pot, po koji pridejo do svojih narodnih pravic, kajti edino socijalistična načela ga rešijo lastnega in tujega narodnega imperijalizma. Zato pa ne bomo mogli biti socijalističnim načelom nikoli nasprotni in vprašanje je-le, v koliki meri se jih navzame naše ljudstvo. Glede na to, da se prenese v bodoče boj človeka

iz polja narodov na polje slojev, ostane to vprašanje trajne važnosti za nas.

V današnji socijalni konfuziji slišiš pogostoma imenovati tudi anarhizem, pred kojim se nekateri kar prekriževajo. Popolnoma nepotrebna je bojazen pred anarhizmom samim, kajti anarhist je vže človek, ki hoče uživati polno svobodno mišljenja in dejanja, ne da bi drugemu bližnjemu hotel škodovati. Takih tih anarhistov je pač mnogo in ne značijo seveda nikake nevarnosti. To, kar se imenuje anarhist v političnem pomenu besede, je prav za prav le stranka degeneriranih socijalistov, ki se hočejo maščevati nad človeško družbo s tem, da bi razbili vsako državno obliko in proglasili nagega človeka kot izraz njegove težnje po popolni svobodi izven vsake družabne spona. S tem se spravljajoti anarhisti v popolno nasprotje s socijalisti, ki so državotvoren element „par excellence“, dočim je anarhist poosobljeno nasprotje družabnega življenja, popolna negativa sodelovanja in skupnosti.

Ako se kedo baha, da je „anarhist“ hoteč označili s tem, da je nepostojljiv socijalist najhujše vrste, dela krivico socijalizmu, ki išče oblike za zbližanje vseh ljudi, in pripisuje anarhizmu lastnosti, ki jih ne pozna.

Na vsak način ni skoraj dvormiti, da bode v nadaljnjem razvoju človešta imel svojo dobo tudi anarhizem ali še kak drug socijalni pojem kajti izključeno je, da bi ostal človek pri jedni obliki družabnega življenja, ker se že glasi staro prerokovanje, da nastopi konec sveta v dobi, ko bode le „en hlev in en pastir“.

Kako opravičuje Wilson svojo politiko napram Italiji.

Wilson opravičuje svoje stališče v jadranskem vprašanju tako-le:

„Ministerskemu predsedniku Italije, gosp. Orlando! Kakor vsi moji tovariši tako ne poznam tudi jaz večje skrbi in tesnobe nego je uveljavljenje največje pravičnosti napram Italiji, ka je moja najpristronejša želja. Med tem svojim prelskovanjem pa mi je postalo jasno, da se gre za stvar, glede koje nisem imel in tudi nisem mogel imeti nobene izbire. Čutil sem se obvezanega vporabiti z največjo vestnostjo vsak zaključek,

ki me zbliža s 14mi mirovnimi paragrafi, ki sem jih označil v svoji poslanici na kongres Zjedinjenih držav dne 8. januarja in tej sledečih. Teh 14 točk, kakor tudi načela označena v naslednjih poslanicah so bila z eno edino izjemo sprejeta od vseh velesil, ki so bile zvezane proti Nemčiji, in bodo tvorile temelj miru z Nemčijo. Ne čutim se svobodnega svetovati eno podlago za mir z Nemčijo in drugo za mir z Avstrijo. Spominjali se bode, da sem v odgovor neke vladne avstrijske objave, ki je ponujala sklepanje premirja in miru na podlagi 14tih gori omenjenih točk, izjavil, da jo nastal važen razlog, radi kojega se omenjenih točk ne more več uveljaviti. One so zahtevale avtonomijo za razne države, iz kojih je sestajalo avstro-ogrsko cesarstvo, in jaz sem omenil, da je sedaj prepustiti prebivalstvom zadevnih dežel, da določijo svojo usodo in njihove politične razmere; ona so stremila za neodvisnimi državami in se s tem vsem prikupila. Njihova popolna odcepitev od Avstrije in temu sledeče popolno razdejavanje avstro-ogrske monarhije je dalo položaju novo obliko in nov pomen ki ga je treba uvaževati vsaj pri določitvi vzhodnih italijanskih mej. Osebnost sem jaz popolnoma za to, da zadobi Italija na severu, kjer koli pride v stik z avstrijskim ozemljem, novo mejo v celi zahtevani obsežnosti, torej vse, kar je bilo zgovorjeno v takozvanem londonskem paktu; sicer pa sem odločnega mnenja, da se londonskega pakta ne more uveljaviti tudi glede položaja na vzhodnih mejah Italije.

V londonskem paktu začrtana meja je bila zamišljena z namenom, da se določi primerno mejo neoporečne varnosti za Italijo proti vsaki močovi sovražnosti ali napadu od strani avstro-ogrske monarhije. A Avstro-Ogrska ne obstoja več. Te vzhodne meje zadenejo na dežele, ki ne poznajo avstrijske vojaške ali pomorske sile in so se sedaj popolnoma osvobodile od Avstrije ter se organizirale v svrhu, da zadostijo narodnim aspiracijam kakor tudi, da se ustanovijo kot države, ki pa niso nikakor sovražne novemu evropskemu režimu. Nasprotno, nastale iz tega, so ihaš interesirane, da se isti vzdrži, so odvisne od gojenja prijateljskih razmer in vezane na skupno mirovno politiko ter na prilagoditev pogojem „Zveze narodov“. Držeč te pogoje pred omi sem se lotil jadranskega vprašanja. Obojestransko se je dogovorilo in s prisrčnim veseljem pozdravljam ta dogovor, da se morate odstopiti tržaška in puljska luka ter ž njimi velik del isterskega polotoka Italiji, koje meja teče vzdolž naravne strategične črte, ki jo je določila prirodna spodobitev ozemlja: črta, ki je zaznamovana na priloženi karti, s precejšno skrbnostjo. Na notranji italijanski strani ta črta so zapopadene nemale skupine neitalijanskega prebivalstva, a njihova osoda je seveda po naravi tako tesno zvezana z osodo italijanskega ljudstva, da se zdi popolnoma upravičena nji-

hjihova priklopitev Italiji. Tega opravičenja bi po mojem mnenju ne mogli doprinesti za priklopitev Reke, ali kakega drugega dela južno od Reke ležečega obrežja, italijanskemu kraljestvu. Po svoji legi in radi vseh okoliščin, pod kojimi se je mesto razvilo, ne tvori italijanske luke, marveč mednarodno, ki služi deželam vshodno in severno reškega zaliva. Baš za to, ker je Reka mednarodna luka in ker se je ne more brez krivice podrediti kaki suvereniteti, je moje jasno mnenje, da mora uživati v precejšni miri pravcato avtonomijo in da mora, kljub utelesenju v colinski sistem nove jugoslovanske države, ostati prosta, toliko v svojem lastnem interesu, kakor tudi v onem okoli ležečih držav v svrhu, da zamore služiti oni trgovini, ki se mora v tej luki posluževati naravnim ali neizogibnim potom vhoda in izhoda.

Države, kojim služi ta luka, bodo nove. Radi tega bodo morale biti popolnoma pomirjene glede dostopa k morju. Bodoča prijateljstva in koncesije bodo odvisela po večini od dogovora, kakor sem ga jaz nasvetoval, in prijateljstvo, sodelovanje ter prostost gibanja morajo biti podlaga vsakega sporazuma za mir, ako naj bode mir trajen. Mislim tudi, da dobim splošno priznanje za odstop otoka Lise Italiji in za italijansko posest Valonske luke. Mislim dalje, da bodo vsi za to, da se za vedno in proti mednarodnemu jamstvu poderejo vse vtrdbe, ki jih je zgradila avstrijska vlada na otokih ob jadranski obali in da se mora po razoroženju v smislu določil „Zveze narodov“ omejiti pomorsko silo držav vzhodne jadranske obali na ono omejeno velikost, ki je potrebna le za izvrševanje policijskega nadzorstva nad vodovjem, otokom in obalijo. To so zaključki, do kojih moram prihajati vsled pritiska soglasnosti, na podlagi koje se ima vspostaviti pričujoči mir. Noben drugi zaključek se mi na zdi tak, da se bi mogel vjemati z omenjeno soglasnostjo. Gre se za soglasje, ki je sprejel celi svet in ki izvaja poseben pritisk na Zjedinjeno državo, kajti njim jo bil poverjem privilegij, da prevzamejo inicijativo v dosego mirovnih pogajanj in njihove obveznosti tvorijo podlago vsega težkega vprašanja. In gotovo zamore le na podlagi takega pravilnika doseči Italija visoke zgodovinske cilje, za kojimi je toliko časa stremil njen narod. Zgodovinske krivice, kojih žrtev je bila Italijana prizadevanje Avstro-Ogrske potem dolge vrste krivičnih dogovorov, ki bodo, kakor upam, kmalu izbrisane iz spomina ljudi, so s tem popolnoma poravnane. Ničesar se ni odreklo Italiji, ki bode s tem zmogla spopolniti svojo narodno enotnost. Tu pa tam na jadranskih otokih in vzdolž vshodne obali tega morja se nahajajo sicer kraji, v kojih stanuje precejšno število italijanskih prebivalcev, a obveznosti, s kojimi stopijo nova ljudstva v družino narodov, bodo bogato čuvale svobodo, razvoj in vse opravičene zahteve narodnih manjši in rodov ter za temi varstvi bode stala še kot budna in

zadostna zaščitnica oblast zveze narodov. In tako se izognemo takoj s početka pogubonosni zmoti napraviti si sovražnike iz najbližjih vzhodnih sosedov in netiti oni gotovi občutek krivičnosti, ki je vznemirja skozi toliko generacij Evropo in ki je igral nemalo vlogo pri izbruhu strašnega spora, in kojega smo komaj prišli.

Wilson in nemške banke v Ameriki.

Pertinax piše v „Echo de Paris“: V Versailles je došel Max Warburg, načelnik banke Warburg iz Hamburga. Je glavni ustanovitelj denarne podlage za parobrodno črto Hamburg-Amerika in nemškega Lloydja. Njegova dva brata Pavel in Feliks Warburg, poročena s svakinjo in hčerjo Jakoba Schiff, rojenega v Frankobrodu, sta združena s tem slednjim v vodstvu banke Kulm, Lobb in tov. v Novem Yorku.

Stojimo pred finančno družbo, ki je do vojne napovedi Amerike v aprilu leta 1917, tvorila najmočnejšo vez med politiko v Washingtonu in ono v Berlinu. Kedar je Wilson preustrojil bančno organizacijo njegove države in ustvaril takozvano „Federal Reserve Board“ je imenoval ravnateljem Pavla Warburg in sicer na priporočilo njegovega zeta Mac Adooa, zakladnega ministra, komur je bila banka Kulm, Lobb in tov. vedno zvesto na razpolago. Enako je financiral Jakob Schiff „Društvo za medsebojno pomoč“ nemških židov, koji še danes načel je mnogo nemških osebnosti. V letih 1914 do 1917 se je izkazal ta sindikat marljivo na delu v propagandi zoper četverni sporazum. Leta 1915 so sprožili Warburgi v starem in novem svetu akcijo, da bi nakupila Amerika nemške internirane ladije. Zdi se, da se jim je deloma tudi posrečilo. V novembru leta 1915 si vmisli Pavel Warburg zloglasno okrožnico na ameriške banke, ki jih pozivlja, da naj ustavi nadaljne kredite državam entente. V isti dobi je ustanovil Jakob Schiff društvo „American Neutral Comprehend Comete“, z nalogo da pomaga Nemčiji do zmagovitega miru.

Tedaj so začele prvokrat bliščati besede kakor „Zveza narodov“, izrekajo se prokletstva proti stari diplomaciji, ki je povzročila zločin vojne. Čitajte, da se prepričate Herbschovo delo, ki je bil tovariš Schiffa v prej omenjenem odboru, naslovljeno: „Kako so povzročili diplomati vojno“.

Danes se zopet pripravlja, da vpostavi stari ameriško-nemški stroj. Warburg je že došel v Versailles kot nemški pooblaščenec.

To odkritje je zbudilo v Parizu velikanski utis; nikdar niso napadali Wilsona na Francoskem tako hudo, kakor sedaj. Iz razlogov vnanje in notranje politike napada istodobno „Matin“ Clemenceau-ja in zbira okolo sebe opozicijo proti sedanjim vladnim politikam.

Razgled po svetu

Izredna seja italijanskega parlamenta.

Nota, s katero je Wilson priobčil Orlando, svoje stališče v jadranskem vprašanju, je bila vročena poslednjemu vže 14. aprila. Od 14. aprila do 24. aprila je napel Orlando poskuse, da pregovori Wilsona in zaveznike o krivičnem stališču, ki ga je zavzel Wilson. Baje se je bilo vže blizu dogovora, ko je nekdo informiral Wilsona, da je dal nalepiti Orlando po rimskih ulicah lepake, v kojih se naznanja italijanskemu prebivalstvu, da je Reka priklopljena Italiji. Tedaj je Wilson izdal svojo poslanico na ameriški narod, napram kojemu opravičuje svoje nepremakljivo stališče v jadranskem vprašanju. Ker je s tem činom stopila zadeva iz zaupljivih pogovorov v javnost, so bili hipoma prerušeni vsi mostovi, ki so vodili k sporazumu, in Orlando je menil, da si mora izposlovati zaupnice pri svojem narodu, predno se morajo nadaljevati pogajanja v sličnih okoliščinah.

Radi tega je bila sklicana zbornica, ki se je imela sestati še le 6. maja vže 27. aprila, da se izreče v očigled političnemu položaju, ki je prisilil italijanske zastopnike k umiku iz konference.

Orlando je v daljšem govoru obrazložil postopanje zaveznikov v Parizu, pojasnil kako stališče zavzema v odločilnih vprašanjih vlada in takorekoč zahteval zaupnico, ki jo je seveda dobil s 382 glasovi proti 40, koje so oddali socialisti.

Izmed raznih govornikov zaslužita pozornost le Luzzatti in Turatti. Prvi je zastopal zahteve demokratične italijanske države, ki zahteva v plačilo svojih nezmernih žrtev popolno zadoščenje italijanskih aspiracij. Turatti, glas socialističnega italijanskega naroda, se obrača proti napačni dosedanji politiki vlade. Z markantnimi besedami obsoja tudi politiko ententnih socialistov, ki se drže za suknjo kapitalistov.

Spominja, kako je Wilson v eni sapi imperijalist in pravicoljub, kakor mu pač kaže politika. Radi tega mu niso nikdar zaupali italijanski socialisti „Avanti-jeve“ stranke. Žigosa angleško „Labour Party“ in Francosko „Confédération général du travail“, socialistični zvezi, ki podpirate imperia-

listične težnje ententnih držav. Sklene svoj govor s tem, da pozivlja vlado naj prepusti vodstvo drugim osebam, ako nočejo skleniti poravnave. Svari jo pred vojnimi hujskači, kajti napočil bi lahko le prekmalu dan, ko si podajo narodi sami roke v spravo.

Zbornica je po končanih govorih izrekla z gori omenjeno večino glasov vladi sledečo zaupnico: „Zbornica, kot zaščitnica časti in zastopnica narodne volje, se izjavlja solidarno z vlado in ji ponavlja svoje polno zaupanje, da doseže najvišje celje Italije kot neobhodno potrebne pogoje za pravičen in trajen mir“.

Na to se je zbornica odgodila.

Istodobno se je vršila seja v senatu, v kojem je govoril Tittoni. Vlada je zadobila zaupnico od vseh 191 navzočik senatorjev.

Vprašanje je sedaj, kak vtis napravi izid te seje na mirovno konferenco v Parizu.

Nam se pozdeva, da gori nmenjenih 382 glasov, ki so izrekli zaupanje vladi ne pomenja toliko, kakor onih 40, ki so izrekli vladi nezaupnico. Iz vsega bi bilo sklepati, da obsojajo vsi socialisti Wilsonovo postopanje, a da so takozvani „uradni socialisti“ okoli „Avanti-ja“ vsekakor nasprotni vsaki rešitvi, ki bi zapletla Italijo v nove vojne. In tako bodo najbrž mnenje vsega italijanskega proletarijata, ki je kakor povsod, trpel največ v vojni.

Poskusi za porazum glede Reke.

Wilson stoji na stališču, da mora postati Reka prosta luka v colninskem sistemu Jugoslavije. Francoski časopis „Temps“, ki

zastopa najširše francoske sloje in ki je dosedaj zagovarjal Wilsonovo stališče, pričinja razmotrivati vprašanje tudi iz drugega stališča. Opira se na izjavo Wilsona z dne 18. januarja 1918, glasom koje ne morejo manjšine kakega naroda ovirati razvoja večjemu narodu ali z drugimi besedami povedano, ostane suverenitetna pravica v deželah z mešanim prebivalstvom onemu narodu, ki ima večino. Ako se sodi Reko kot prosto mesto s pretežno večino italijanskega prebivalstva, bi morala Reka po teh Wilsonovih načelih postati vsekakor italijansko mesto. Kaj pa zahtevajo Jugoslovani? Luko. Kaj pa Italijani? Svoje prebivalstvo. Dobro, potem naj se pusti Reka Italijanom, Jugoslovani pa si zgrade s pomočjo kapitalov Zjedinjenih držav, Francije in Anglije novo luko, ki bi bila v Sinju, nekoliko bolj vzhodno. Sinj se zveže potem z železnico, ki pelje v notranjost jugoslovanske države preko Zagreba. Železniška črta bi bila celo krajša preko Zagreba nego od Reke naprej. Namiguje se, da naj bi Italija popustila za to svoje zahteve v Dalmaciji. Francozi menijo, da se bi dalo tako vrediti vprašanje v zadovoljnost Italije in Jugoslavije. (Pa če so vmes anglo-amerikanski milijoni, ki so investirani v Reki? Opomba uredništva.)

Nemci pred pogajanj.

Kakor poročajo, je došel v Versailles že drugi oddelek nemških delegatov. Zanimivo je slišati, kako mnenje imajo glede svojega stališča. Prof. Schlücking se je izjavil napram nekemu časnikarju:

„Okoliščina, da šteje naša misija v Versaillesu 150 oseb, dokazuje da namerava stopiti ententa z nami v praktična pogajanja in da bode šle razprave v podrobnosti. Jaz sem toliko optimist, da gojim upanje, da se bodo francoske zahteve, ki so bile

objavljene po francoskih časopisih še znatno premenile, in da se bode v enem prihodnih tednov podpisalo preliminaren mir, nakar se bode v sledečih mesecih razpravljalo o težjih vprašanjih, ki zahtevajo skrbnejšega proučevanja. Živim v zaupanju, da ne bodo dopustili narodi entente, da bi padel narod, ki šteje nad 70 milijonov ljudi, v vrsti sovražnega imperijalizma“.

„Frankfurter Zeitung“ poroča, da je sklenil mirovni odsek narodne konstituante zborovati v Weimarju, da obdrži stik z narodno konstituantno in z vlado.

Domače vesti

Slovensko ljudsko tajništvo: Kakor čujemo iz zanesljive strani, se ustanovi bodoči teden v Gorici „Slovensko ljudsko tajništvo“, ki ima namen posredovati v vseh uradnih zadevah v prilog Slovencev zasedenega ozemlja. Isto bode sestavljalo ljudstvu uradne vloge, sprejemalo prošnje in informiralo prebivalstvo o vseh zakonih in določilih, ki zadevajo slovenske kraje.

Ker se goriški Slovenci potrebni take pomoči, ako hočejo priti povsod do svoje pravice, upamo da bodo to inštitucijo le z veseljem pozdravili.

TEDENSKI KOLEDAR

3. Maja	Sobota, Najdba sv. Križa
4. „	Nedelja, 2. povel. Flojrijan
5. „	Ponedeljek, Pig. V., Irenej
6. „	Torek, Janež. Ev.
7. „	Sreda, Varstvo sv. Jožefa
8. „	Četrtek, Prikazen Mihaela
9. „	Petek, Gregor nac., Beat.

Upravitelj in urednik: KAROL JUŠIČ.
Tiskarna G. Juch v Gorici.

Borovaz & Colledani

GORICA, Riva Castello št. 4

Zaloga manufakturnega blaga na debelo

ZMERNE CENE

Zaloga volnenega blaga, Sukna, Svile	Zaloga Cefirov, Oksforda, Perkala	Zaloga Platna, Perila i. t. d.
---	--------------------------------------	-----------------------------------

Nova manufakturna trgovina

GORICA - Corso Giuseppe Verdi št. 15

Nasproti Kinematogr. „Edison“	Cene zmerne	Nasproti Kinematogr. „Edison“
----------------------------------	-------------	----------------------------------

Gospodična podučuje slovenšči-
no-nemščino. Naslov
pri uredništvu Goriškega Slovence.

ZOBOZDRAVNIK

ROBERT BERKA
GORICA, ULICA DANTE št. 4

Mnogo let asistent pri Dr. PIKL

Zobozdravniški atelje

Posluje od 8. do 12. dopoldne
in od 2. do 6. popoldne

Zobozdravnik

ADOLF KOLL

je zopet otvoril svoj atelje na
Korsu Viktor Emanuel št. 11

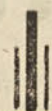
ANTON PERTOT

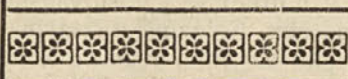
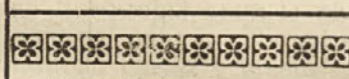
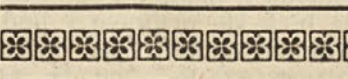
GORICA — Ulica Municipio 4 — GORICA
Filjalka ulica Teatro 18

: : : : PRODAJALNA : : : :
s papirjem, črtanjem in knjigovezjem

EDINA

velika zaloga razglednic porušene Gorice
okolice in umetniških.

  Bratje CLAIN 	BOGATO ZALOŽENO : Z VSAKOVRSNIM : : MANUFAKTURNIM : BLAGOM ZA GOSPE : : IN GOSPODE : : PRODAJA SE VSE PO KONKURENČNI CENI PRIPOROČA SE ZA : : OBILEN OBISK : :	 : V Vidmu : Via Paolo Canciani šte. 5 SO OTVORILI TRGOVINO

		GORICA ulica Carducci 8		
	Dne 28. marca je otvorila tvrdka A. BASEVI & FIGLIO pod vodstvom znanega krojaškega == mojstra AGOSTINO GACHET == MANUFAKTURNO TRGOVINO IN PRODAJO IZGOTOVLJENE OBLEKE Velika zaloga sukna za moške in ženske LASTNA KROJAČNICA. - ZMERNE CENE			
				
				
				

ZADRUGA IZ MILANA

otvorila je s podporo „goriške občine“
v občinski šoli ulica Giacomo Leopardi

::

RAZSTAVO

::

raznega pohištva. posteljne in kuhinjske
oprave ter vseh drugih potrebščin
za obnovo stanovanj. Odprta ostane
za občinstvo in za vpisovanje naročil
od 10 zjutraj do 6 pop.

Zelo znižane cene

